

Kar Taneleri Ve Vatan Aşkımız

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 15 Şubat 2021

Gömmekle iştiğalim dünü madem elbette kaldığım yerden devam ediyorum.

Girizgâhımsa gecenin çapkın ruhunda gezindiğim aslında içimde demlenen sözcükler ve ruhumdaki enkaz ölümlü bedenimle denk düşmekse sadece kendime ve öykündüğüm sadece İlahi huzurun sonsuza kadar bana eşlik etmesi en azından kendime eşlik eden bir rüzgârla kalemin gidiş gelişine pek de söz geçiremezken.

Günahlar uçuşan ama dünyada yok sayılan.

Suçlarsa ruhun tuzu biberi en çok da haksız yere suçlu ilan edilen.

Satır başı işte ömrün elbet yirmi beşinci saatin var olma ihtimali ile gecenin peşrevinde bir ışık ve yüreğin perçeminde umut en çok da rüzgârın yönünü tayin edemediğim.

Muhالیf mizacım kendime ve öyküler saklı repertuarında gizemin ve delice sevdalandığım bir rüzgârın aksinde yıldığım kadar yanıldığım da bir gerçek ve yenilgilerimin üzerine kaçak kat inşa ettiğim ne de olsa ruhum bir şekilde kentsel dönüşümde mimari bir şiir olarak dikilmek adına karşıma, yerinde aralıksız tepiniyor.

Güleç bir yüzü de yok değil hani hayatın en azından içimde saklı neşeli yanım gerçi çok da rast gelemiyorum bu aralar lakin bir selam ya da bir kelam hatta yağmurun serinliği bile gülümsememe izin veriyor ve işte rengi olmayan bir günü daha gömüp sözüm ona yeniden doğuşun felsefesinde bir şekilde rast geleceğim umuda.

Mevsimsiz değil bu gün havanın bizlere tattırdığı ve kemiklerimize kadar üşürken yalnız olmadığımı da hissediyorum hani en azından tüm Türkiye bir süreliğine de olsa evinde aynı anda otururken hayal ediyorum birbirimize misafır olduğumuzu hem ortak paydada buluşmak iyi geliyor insana.

Hava soğuk olsa da insani bir rüzgâr esiyor içten içe ve dıştan içe adeta bütünleşiyoruz ve vatanın her milimine yayılmış bizler milyonlarca insan adeta ortak bir sofrada buluşuyoruz.

Acılar elbet sonlanmayan ve bir şekilde hayatı zorlaştıran yine de ummak ve dualarda buluşmak ve gayemiz aynı bayrağın altında vatan aşkıyla dolu milyonların birbirine de sahip çıkması oldu mu hüzün bulutları dağılıyor ve devasa bir kar sağanağı adeta gökten yağıyor rahmet ve umut ve masumiyet ki zor olmasa gerek masum kalmanın imkân dâhilinde olduğu en başta içimizi temiz tutmak adına el ele

vermek hem kulağa hoş geliyor hem yüreğe.

Hayat bazen renk körü.

Bazense Sağır Sultanın kulaklarına sahip bir sayaç ama kalp gözüne itimat etti mi insan bir şekilde her şeyi rahatlıkla algılayıp huzuru da duyumsayabilmekte.

Bir melodi çınlatan kulaklarımı elbet kar tanelerinin aynı dilde söyledikleri.

Bir renk asılı gök kubbede elbet beyazın ve kırmızın ziyareti ve de sonsuza kadar dalgalanmasını arzu ettiğimiz bizler ki bayrağına sevdalı ve işte tüm kâinat da bilirken bizlerin içine düştüğü bu vatan aşkını.

Yerle yeksan eden insanı, yokluğun dilinde ve yok olmaya müsait bir varlıkken ansızın hâsıl olan bir duygu yarınların meali iken bulut bulut yükseldiğim en çok da bir kar bulutunda var olmanın neye denk düştüğünü yürekten hissetmek.

Yağan kar çok güzel bir resimle melodinin eşleştiği havada asılı kalan bir ziyafet ve de ziyaret ve eşsiz bir zarafet...

Rengimiz vatan bu gün ve her gün.

Duamız ise sonsuza kadar var etmek bu coşkuyu ve anlı şanlı bayrağı hep göklerde dalgalandırmak.

Havanın güzelliği aslında bir arada olmanın muhteşemliği ve bir virüs iken tüm dünyayı tehdit eden ve bizler sevgiyi ve bir olmayı becerirken asla da sırtı yere gelmez ülkemizin.

Asil bir toprak.

Şerefli bir miras dünden ve yarına uzanan ve de uzanacak olan bir mevcudiyet...